

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 9 sierpnia 2018 r. – Compañía de Tranvías de la Coruña / Komisja**(Sprawa T-485/18)**

(2018/C 381/32)

Język postępowania: angielski

Strony*Strona skarżąca:* Compañía de Tranvías de la Coruña, SA (A Coruña, Spain) (przedstawiciel: J. Monrabà Bagan, lawyer)*Strona przeciwna:* Komisja Europejska**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 7 czerwca 2018 r. C(2018) final dotyczącej dostępu do dokumentów;
- obciążenie strony przeciwnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia w zaskarżonej decyzji istotnych wymogów proceduralnych.
  - Decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia częściowej lub całkowitej odmowy udostępnienia dokumentów, biorąc pod uwagę podniesiony brak związku pomiędzy zawisłymi przed Trybunałem postępowaniami (sprawy połączone C-350/17 Mobit ⁽¹⁾ i C-351/17 Autolinee Toscane ⁽²⁾) a wnioskiem o udzielenie dostępu do dokumentów.
  - Wystarczające uzasadnienie stanowi istotny wymóg proceduralny, który powinien zawsze być przestrzegany przez Komisję Europejską.
  - Brak wystarczającego uzasadnienia oznacza, że zaskarżona decyzja narusza art. 296 akapit drugi TFUE i powinna być zatem uważana za nieważną zgodnie z art. 264 akapit pierwszy TFUE.
2. Zarzut drugi, podniesiony tytułem ewentualnym, dotyczy występowania nadrzędnego publicznego interesu uzasadniającego ujawnienie dokumentów, których udostępnienia odmówiono w zaskarżonej decyzji.
  - Dokumenty, o udostępnienie których wnioskowano, są istotne z punktu widzenia publicznego, ponieważ pomagają one w interpretacji zasadniczych kwestii dotyczących przepisów unijnych dotyczących usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego, stosowanych wcześniej przez Komisję Europejską.
  - Zatem nawet gdyby Sąd uznał, że istnieje związek pomiędzy zawisłymi przed Trybunałem sprawami połączonymi C-350/17 Mobit i C-351/17 Autolinee Toscane a wnioskiem o udostępnienie dokumentów, art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽³⁾ zezwala na dostęp do dokumentów, jeżeli przemawia za tym nadrzędny interes publiczny.

- Istotne znaczenie rzeczonych dokumentów, nie tylko dla strony skarżącej, ale również dla każdego organu lub zainteresowanej strony gotowych stosować przepisy unijne dotyczące usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego, stanowi nadrzędny publiczny interes, i dlatego też dostęp do nich powinien być udzielony.

- (¹) Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 12 czerwca 2017 r., Mobit Soc.cons. a.r.l. przeciwko Regione Toscana (Dz.U. 2017 C 330, s. 4).
- (²) Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 12 czerwca 2017 r. — Autolinee Toscane SpA przeciwko Mobit Soc.cons. a.r.l. (Dz.U. 2017 C 330, s. 5).
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 15 sierpnia 2018 r. – Danske Slagtermestre / Komisja Europejska

(Sprawa T-486/18)

(2018/C 381/33)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Danske Slagtermestre (Odense, Dania) (przedstawiciel: H. Sønderby Christensen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 kwietnia 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.37433 (2017/FC) zgłoszonej pod numerem C(2018) 2259;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przez Komisję zasady kontrydiktoryjności:

- zdaniem skarżącej Komisja naruszyła zasadę kontrydiktoryjności (zob. art. 41 ust. 2 lit. a) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) ze względu na to, że nie dała jej możliwości wypowiedzenia się w przedmiocie podanych do wiadomości przez stronę przeciwną informacji, na których instytucja ta oparła zaskarżoną decyzję.

2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja nie była kompetentna do wydania decyzji:

- zdaniem skarżącej Komisja naruszyła przysługujące jej uprawnienie do bezstronnego potraktowania.

3. Zarzut trzeci, dotyczący uznania środka pomocowego za przysparzający korzyści.

4. Zarzut czwarty, dotyczący selektywności środka pomocowego.

5. Zarzut piąty, dotyczący przyznania środka pomocowego przez państwo i za pomocą zasobów państwowych.

6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że środek pomocowy zakłóca konkurencję.

7. Zarzut siódmy, dotyczący wywierania wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi.